

РЕШЕНИЕ

№ 170

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 25 юни 2013г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на дванадесети юни през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Т.М.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 173 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „****“ ЕООД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. София, бул. „****“ №145, представлявано от управителя Е. М. Т.*** против решение № 228 от 05.04.2013 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД № 134 по описа на съда за 2013г..

С обжалваното решение е изменено наказателно постановление (НП) № 23-2306319 от 03.01.2013 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“(ИТ) – Софийска област (СО), издадено срещу „****“ ЕООД, гр. София в качеството му на работодател, като за същото нарушение по чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), на основание чл. 414, ал. 3 от КТ е намален размера на наложеното административно наказание „имуществена санкция“ от 2000лева на 1 500 лева.

В жалбата се твърди, че решението на първата съдебна инстанция е постановено в нарушение на материалния и процесуален закон, както и че е необосновано. Жалбоподателят твърди, че процесното НП е издадено от некомпетентен орган, а при съставяне на акта за установяване на нарушението (АУАН) и при издаване на НП не са спазени процесуалните правила на чл. 36 до чл. 46 на ЗАНН, както и на чл. 52 – чл. 58 от ЗАНН. Посочва се, че АУАН и НП са несъответни по съдържание, което правело нарушението „неясно и неточно формулирано“, както и че в двата акта липсвало пълно и точно описание на нарушението, с което правото на защита на посоченото за нарушител лице било съществено ограничено. Акта бил съставен в присъствието само на един свидетел. С тези доводи се пледира за отмяна на атакувания съдебен акт и респ. отмяна на процесното НП.

Ответникът по жалбата – Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област пред съда не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник дава заключение, че решението на първата съдебна инстанция е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 208 и сл. от АПК и взе предвид доводите и становищата на страните, след извършена и служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция намира жалбата по същество за неоснователна и приема следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на правораздавателен акт, подлежащ на съдебен контрол, с произнасяне от компетентен съд, в рамките на дадените му от закона правомощия, в законен състав и след надлежно сезиране от страна с активна процесуална легитимация.

При извършената проверка за правилно приложение на процесуалния и материален закон, както служебна, така и във връзка с изложеното в жалбата, касационната инстанция намира следното:

За да постанови обжалваното решение Районен съд - Перник въз основа на събраните и представени по делото писмени и гласни доказателства е приел за безспорно, че при извършена проверка на място на 18.10.2012г. в 13:30 ч. и по документи на 23.10.2012г. по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол – шивашки цех, находящ се в гр. Перник, стопанисван от „****“ ЕООД, гр. София контролни органи на Дирекция „ИТ“ СО установили, че дружеството, в качеството му на работодател по смисъла на §1, т. 1 от ДР на КТ, е допуснало до работа лицето В. П. Е.*** на длъжност „шивач“, преди да ѝ предостави заверено от ТД на НАП копие от уведомлението по чл. 63, ал. 2 от КТ за сключен между страните трудов договор. За така установеното нарушение е съставен акт, въз основа на който е издадено процесното НП.

Извършил дължащата се и служебно проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание районният съд е приел, че същото е протекло без допуснати съществени процесуални нарушения и със съставени акт и НП в съответствие с изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН.

Разгледал съществото на спора решаващият състав на Районен съд – Перник е извел извод, че е осъществен вменения на наказаното лице административно-наказателен състав.

При разглеждане на въпроса относно законосъобразността и справедливостта на наложеното административно наказание е прието, че административно наказващият орган не се е съобразил с правилата за определянето му, заложили в чл. 27 на ЗАНН, тъй като в НП липсват мотиви, обосновавали определяне на санкция в размер над минимума, предвиден в относимата, съдържаща санкция правна норма, поради което обосновано е изменил НП в тази му част като е редуцирал размера на наказанието до минимума, предвиден за същото нарушение.

Административен съд – Перник споделя изцяло позицията на първата съдебна инстанция и в този смисъл намира постановеното решение за правилно. При разглеждането на делото и постановяването на съдебния акт Районен съд – Перник не е допуснал нарушения, които по смисъла на чл. 348, ал. 1 НПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН да съставляват основания за касирането му. В изпълнение на задължението си за дирене на обективната истина и съобразено с разпоредбата на чл. 13, ал. 1 от НПК, съдът е изслушал в хода на съдебното следствие обясненията на актосъставителя К. К.*** и свидетеля по акта Г. Г.***, събрал е и необходимите писмени доказателства и като ги е преценил съвкупно с останалите представени по делото данни, отделяйки спорното от безспорното, ги е сметнал за достатъчни, за да се произнесе. Вследствие

това, констатираното нарушение е прието за безспорно установено и доказано, а актовете в които това е обективизирано – за съставени от компетентни органи, в кръга на правомощията им, при спазване на законовите разпоредби и с правилно приложен на материален закон.

Не споделят доводите на касатора в нито една част на касационната жалба, която е идентична с отправената такава до първа съдебна инстанция. И тъй като има мотивирано произнасяне от първостепенния съд по всеки един от доводите, насочени срещу процесуалната законосъобразност на акта и издаденото въз основа на него НП, настоящия състав не смята за необходимо да излага отново мотиви относно неоснователността на твърденията на наказаното лице във връзка с компетентността на актосъставителя и издателя на НП, съдържанието на акта и НП и спазване на процесуалния ред при тяхното съставяне.

Не се споделят и доводите на касатора за неправилно приложение на материалния закон от страна на първата съдебна инстанция. Нормата на чл. 62, ал. 2 от КТ забранява на работодателите да допускат до работа работника или служителя преди постъпването му на работа, преди да му предостави документите по ал. 1, в случая заверено от ТД на НАП копие на уведомлението за сключения между страните трудов договор. Въз основа на фактите, такива каквито са установени те пред първата съдебна инстанция, правилни са изводите в обжалвания съдебен акт за съставомерност на процесното деяние. Следва да се отбележи, че и към дата на приключване на съдебното дирене доказателства в тази връзка не са представени от касатора.

Правилно е решението и в частта, отнасяща се до размера на наложеното административно наказание, тъй като с намаляване на същото до минимума, предвиден за нарушения на трудовото законодателство извън здравословните и безопасни условия на труд, са съобразени както границите заложи от законодателя, така и смекчаващите отговорността обстоятелства, съответно липсата на отегчаващи такива, което е и съответно и с целите на административното наказване, заложи в чл. 12 на ЗАНН.

Предвид горните изводи касационната инстанция приема, че Районен съд – Перник е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 228 от 05.04.2013г. на Районен съд-Перник, постановено по НАХД № 134 по описа на съда за 2013г., с което изменено наказателно постановление № 23-2306319 от 03.01.2013 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда” – Софийска област, издадено срещу „***“ ЕООД, седалище и адрес на управление гр. София, бул. *** №145, представлявано от Е. М. Т.***.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/